

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 173/2022
24.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Драгана Аћимовића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених Срђана Курина и Милана Божића, због кривичног дела тешка крађа у покушају и саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 30. и 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Срђана Курина, адвоката Милоша Ружића и браниоца окривљеног Милана Божића, адвоката Радивоја Зекића, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу К 91/21 од 07.07.2020. године (исправљена решењем Основног суда у Вршцу К 91/21 од 02.12.2021. године) и Апелационог суда у Београду Кж1 743/21 од 18.11.2021. године, у седници већа одржаној дана 24.03.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Срђана Курина, адвоката Милоша Ружића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу К 91/21 од 07.07.2020. године (исправљена решењем Основног суда у Вршцу К 91/21 од 02.12.2021. године) и Апелационог суда у Београду Кж1 743/21 од 18.11.2021. године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Божића, адвоката Радивоја Зекића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу К 91/21 од 07.07.2020. године (исправљена решењем Основног суда у Вршцу К 91/21 од 02.12.2021. године) и Апелационог суда у Београду Кж1 743/21 од 18.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу К 91/21 од 07.07.2020.године (исправљена решењем Основног суда у Вршцу К 91/21 од 02.12.2021. године) окривљени Срђан Курин и Милан Божић оглашени су кривим због извршења кривичног дела тешка крађа у покушају и саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 30. и 33. Кривичног законика и кривичног дела крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, па је суд применом одредби члана 60. КЗ окривљенима Срђану Курину и Милану Божићу утврдио појединачне казне затвора, за кривично дело тешка крађа у покушају и саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 30. и 33. КЗ, у трајању од по 5 (пет) година, а за кривично дело крађа у

саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ казну затвора у трајању од по 1 (једне) године и 7 (седам) месеци, па их је осудио на јединствене казне затвора у трајању од по 6 (шест) година и 6 (шест) месеци, у које казне им је урачунао време проведено у притвору.

Истом пресудом на основу члана 87. КЗ окривљенима је изречена мера безбедности одузимање предмета, таксативно наведених у изреци пресуде, док је на основу члана 258. став 4. ЗКП оштећени ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Поред тога окривљени су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка, таксативно наведених у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 743/21 од 18.11.2021. године, делимичним усвајањем жалби окривљених Срђана Курина и Милана Божића и њихових бранилаца, преиначена је пресуда Основног суда у Вршцу К 91/21 од 07.07.2020. године, у делу одлуке о кривичној санкцији, мери безбедности и трошковима кривичног поступка, тако што је Апелациони суд у Београду, окривљенима Срђану Курину и Милану Божићу, претходно утврдио за кривично дело тешка крађа у покушају и саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 30. и 33. КЗ, казне затвора у трајању од по 4 (четири) године, а задржао као правилно утврђене казне затвора за кривично дело крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ у трајању од по 1 (једне) године и 7 (седам) месеци, за која дела су оглашени кривим првостепеном пресудом, па их је осудио на јединствене казне затвора у трајању од по 5 (пет) година и 6 (шест) месеци, у које им је урачунао време проведено у притвору, до упућивања окривљених на издржавање изречених казни. Истом пресудом на основу члан 87. КЗ окривљенима је изречена мера безбедности одузимања предмета таксативно наведених у изреци пресуде, док су на основу члана 264. став 4. ЗКП окривљени ослобођени дужности накнаде трошкова кривичног поступка у целини и одређено је да исти падају на терет буџетских средстава суда, док су жалбе окривљених и њихових бранилаца у преосталом делу, као и жалба тужиоца ОЈТ у Вршцу у целиности, одбијене као неосноване, а пресуда Основног суда у Вршцу К 91/21 од 07.07.2020. године, у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости поднели су

- бранилац окривљеног Срђана Курина, адвокат Милош Ружић, због повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 439. тачка 3) ЗКП и члана 54. и 55а КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, да преиначи другостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији или да укине првостепену и другостепену пресуду и предмет врати на поновни поступак.

- бранилац окривљеног Милана Божића, адвокат Радивоје Зекић, због повреда закона из члана 438. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине другостепену пресуду и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Срђана Курина, адвоката Милоша Ружића је неоснован, док је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Божића, адвоката Радивоја Зекића недозвољен.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Срђана Курина, адвокат Милош Ружић, истиче да су првостепени и другостепени суд, у својим пресудама повредили закон, имајући у виду да су прво кроз примену одредби члана 55а КЗ узели у обзир ранију осуђиваност окривљеног Срђана Курина и квалификовали га као „вишеструког повратника“, те му одмерили казну у распону изнад половине распона прописане казне, да би након тога поново ценили исту ранију осуђиваност овог окривљеног као отежавајућу околност. Овим наводима браниоца окривљеног се правноснажне пресуде побијају због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. и 55а КЗ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Срђана Курина се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Одредбом члана 55а. Кривичног законика прописано је да за кривично дело учињено са умишљајем, за које је прописана казна затвора, суд ће изрећи казну изнад половине распона прописане казне, под следећим условима: 1) ако је учинилац раније два пута осуђен за кривична дела учињена са умишљајем на затвор од најмање једну годину; 2) ако од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне до извршења новог кривичног дела није протекло пет година.

Према одредби члана 54. став 3. КЗ околност која је обележје кривичног дела не може се узети у обзир као отежавајућа околност приликом одмеравања казне окривљеном изузев ако прелази меру која је потребна за постојање кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим или одређеног облика кривичног дела или ако постоје две или више оваквих околности, а само једна је довољна за постојање тежег, односно лакшег облика кривичног дела. Имајући у виду да је за постојање института вишеструког поврата из члана 55а КЗ довољно да је окривљени два пута осуђиван за кривична дела извршена са умишљајем на затвор од најмање годину дана, те да од отпуштања са издржавања казне до извршења дела није протекло 5 година, те при том имајући у виду да је из извештаја о Казненој евиденцији за окривљеног утврђено да је окривљени Срђан Курин до сада осуђиван девет пута због извршења различитих кривичних дела, то број осуда окривљеног очигледно превазилази меру која је потребна за постојање института вишеструког поврата, а због чега оценом наведене околности као отежавајуће при одмеравању казне окривљеном у смислу члана 54. КЗ, није учињена повреда одредбе члана 439. став 3. ЗКП, како се неосновано у захтеву браниоца за заштиту законитости наводи.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Милана Божића, адвокат Радивоје Зекић, истиче битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. ЗКП, без одређивања конкретне тачке, док у образложењу захтева бранилац износи сопствену оцену доказа и оспорава чињенична утврђења нижестепених судова у погледу оцене и садржине исказа сведока – полицијских службеника ПС Вршац, те сам интерпретира њихову садржину и изводи сопствени закључак кога су од окривљених критичном приликом могли да препознају сведоци. Међутим, полемишући са чињеничним стањем утврђеним у побијаним правноснажним пресудама и изношењем оцене доказа и закључака, који су супротни оцени, чињеничним утврђенима и закључцима нижестепених судова, бранилац заправо указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП која није прописана чланом 485. став 4. ЗКП, као дозвољен разлог за подношење захтева, па је стога захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Божића, адвоката Радивоја Зекића, недозвољен.

У осталом делу захтева браниоци окривљених Срђана Курина и Милоша Божића, адвокат Милош Ружић и Радивоје Зекић, указују на непрописно састављено веће суда приликом доношења решења о продужењу притвора, а који разлози су већ истицани у раније поднетом захтеву за заштиту законитости истог браниоца и били су предмет одлуке овог суда Кзз 1391/21 од 25.01.2022. године, то се Врховни касациони суд у разматрање истих није упуштао.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Срђана Курина, адвоката Милоша Ружића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у ставу I изреке пресуде и захтев одбио као неоснован, а захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Божића, адвоката Радивоја Зекића је одбацио на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези чланова 484. и 485. став 4. ЗКП и одлучио као у ставу II изреке пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић